

VI PROCES PRIVATIZACIJE

Medijsko praćenje procesa privatizacije preostalih medija u javnoj svojini uglavnom se svodi na spekulacije o tome ko će biti potencijalni kupci. Tako se najviše pisalo o tome da je vlasnik MK grupe Miodrag Kostić navodno zainteresovan za kupovinu novosadskog „Dnevnika”. Pored Kostića, za privatizaciju istog medija navodno su zainteresovani i novosadski biznismen Radovan Vidaković, kao i Sremska televizija iz Šida. I dalje su glasni i protivnici privatizacije. Tako, Sindikat novinara Srbije (SINOS) i Profesionalno udruženje novinara Srbije (PROUNS), u saopštenjima objavljivanim tokom oktobra, upozoravaju da se politička kontrola medija koji se finansiraju iz budžeta ne može umanjiti bezuslovnom privatizacijom. Oni kao alternativu predlažu formiranje nezavisnih upravljačkih struktura, programskih saveta, koje bi činili nezavisni medijski stručnjaci i predstavnici kulturne javnosti i koji bi imali odlučujući uticaj na medijske sadržaje i izbor rukovodećih kadrova. Čini se, međutim, da su ovakvi predlozi apsolutno zakasneli. Država je imala gotovo petnaest godina od demokratskih promena 2000. godine da iznađe systemske mehanizme kojima bi redakcije javnih medija zaštitila od neprimerenog uticaja vlasti, a istovremeno onemogućila da se konkurencija na medijskom tržištu urušava netransparentnim finansiranjem javnih medija koje je u direktnoj suprotnosti sa Zakonom o kontroli državne pomoći. Tokom čitavog tog perioda nije urađeno ništa, i odlagati ili zaustavljati privatizaciju samo zato što neko misli da bi nešto što nije urađeno petnaest godina kojim čudom moglo biti urađeno sada, bilo bi pogubno. Navodi SINOS-a i PROUNS-a da su javni interes i sloboda govora u najvećoj meri ugroženi upravo u medijima koji su u privatnom vlasništvu, te da će profesionalno novinarstvo trpeti izlaskom države iz medijskog vlasništva, jednostavno ne stoje. Ono što, međutim, stoji jeste činjenica da državno vlasništvo nije jedini mehanizam koji centri političke moći koriste za nedopušteni uticaj na javno mnjenje, te da privatizacija, sama za sebe, neće rešiti sve probleme. Borba za demontažu preostalih mehanizama nedopuštenog uticaja na medije ostaće svakako prioritet i nakon privatizacije.